

JEZUS' DELENDE HANDEN

Wat lezen wij in de Evangeliën over Jezus handen? Wat zegt het ons over Zijn betekenis voor ons leven? In komend artikel willen wij bij tien aspecten van Zijn handen stilstaan.

Zegenende handen

Mattheüs 19: 13-15

Mattheüs schetst Jezus als iemand die open staat voor iedereen, ook voor kinderen. Hij wil mensen zegenen, niemand uitgezonderd. *'Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen...'* Jezus zegent de kinderen, Hij raakt ze aan. Hij legt Zijn handen op hen. Niets of niemand is voor Hem te gering of te klein. Hij zoekt juist die eenvoud, kwetsbaarheid en openheid die voor kinderen zo kenmerkend is.

Jezus handen willen de zegen van Zijn Vader doorgeven. Hij is immers één met Zijn Vader. Hij wil in het zegenen nabij zijn, aanraken, het goede zoeken, opbouwen en bemoedigen. Hij wil Zich niet aan ons onttrekken maar in het zegenen juist Zijn betrokkenheid tonen. Ons bevestigen in ons waarde en betekenis voor Hem.

Het voorbeeld van de kinderen helpt ons wèl bewust te zijn dat ook wij innerlijke als een kind moeten willen zijn: afhankelijk, ontvankelijk, kwetsbaar en vertrouwend.

Vragen om onszelf te stellen zijn in dit verband:

- Wil ik als een kind gezegend worden?
- Wil ik erkennen dat ik Zijn zegen nodig heb?
- En wil ik dat Hij Zijn hand als het ware op mijn hoofd legt?
- Voel ik me veilig bij Hem en vertrouw ik mij aan Zijn zegen en nabijheid toe?

Gezaghebbende handen

Mattheüs 8:23-27

'En zie, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee, zodat het schip door de golven bedekt werd; maar Hij sliep.'

Jezus sliep. De discipelen konden het door hun angst niet langer aanzien en maakten Hem wakker: *'Heere, red ons, wij vergaan!'* Jezus stond op en bestrafte de wind en de zee. Zijn stem en uitgespreide handen hebben gezag want wij lezen dat het volkomen stil werd. De discipelen verwonderden zich. Opnieuw ontdekten zij meer over Zijn grootheid.

Ook in ons leven kan Jezus rust gebaren en ons innerlijk tot stilte brengen. Hij staat boven allerlei omstandigheden die ons onrust en angst geven. Hij roept daarbij op tot vertrouwen omdat Hem niets uit de hand loopt. *'Waarom bent u angstig...'*

Geloven wij dat en willen wij oog hebben voor Zijn gezaghebbende handen als Zoon van God? Zien wij Hem als de Eeuwige die ook onze gebroken wereld tot voleinding zal brengen, en onze persoonlijke gebrokenheid?

Oprichtende handen,

Mattheüs 14:22-36

Wij lezen later wéér over een storm. Jezus is dan niet in het schip maar wandelt op het water. De discipelen zijn enorm bang. Jezus zegt dan: *'Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd.'*

Hij roept op tot vertrouwen en wil ze bemoedigen en tot rust brengen.

Petrus is zò blij dat hij vol overgave bereid is op Jezus woord naar Hem toe te komen. Hij stapt het schip uit. Wanneer Hij echter de wind hoort en de golven ziet, wordt hij door angst overvallen. Hij voelt dat hij door het water zakt, een vreselijke beklemmende ervaring. Hij schreeuwt het uit: *'Heere, red mij!'* Wij lezen dan dat Jezus meteen Zijn hand toesteeekt en hem vastgrijpt... Jezus wil niet dat we in ellende en wanhoop wegzakken. Hij roept op om Zijn hand te pakken. Om onze blik van de golven af te wenden en ons te richten op Hem.

Hij wil ons oprichten. De vraag is of we net als Petrus om hulp willen roepen en ons willen laten oppakken. Zijn hand is toegestoken, wij mogen deze grijpen. In allerlei situaties, ook te midden van stormen. In twijfel en zwakte is Hij nabij.

Helende handen

Lukas 22:51

Wij lezen dat Jezus in een vijandige omgeving, waar ze Hem het leven willen ontnemen, toch als Heelmeester Zich blijft openbaren. Wanneer een discipel Jezus wil verdedigen en het rechteroor afslaat van een slaaf van de hogepriester, raakt Jezus het oor aan en geneest hem. Jezus is een Heelmeester te midden van onze gebrokenheid en te midden van leed en onrecht wat mensen elkaar kunnen aandoen.

Ook in ons leven wil Jezus helen, maar in hoeverre laten wij Hem toe bij onze pijn en opgelopen wonden? Willen wij genezing ontvangen en door Hem ontdekken, hoe we als mensen die aan het genezen zijn, anderen tegemoet kunnen komen in hun verdriet en pijn?

Ons laten genezen betekent opnieuw 'worden als een kind' waarbij we trots en onafhankelijkheid afleggen, evenals de ontkenning van pijn of het camoufleren van opgedane beschadigingen.

Jezus' helende handen zijn nodig om zelf een helende invloed te kunnen zijn in het leven van anderen. Alleen dan kan Jezus door ons leven heen zegenen en troosten.

Vermenigvuldigende handen

Mattheüs 14:13-21

Jezus is bewogen met mensen (vers 14), ook wanneer er een tekort aan eten is. Jezus wil Zijn discipelen bepalen bij een mysterie: Gods vermogen om via het beperkte en weinige veel te doen. God kan gaven van liefde, toewijding en zorg vermenigvuldigen en vrucht laten dragen. Wij lezen dat we met datgene wat we hebben wij Hem mogen komen. In het geval van de discipelen: vijf broden en twee vissen. *'Breng ze hier bij Mij,'* zegt Jezus. Als Hij deze gave gezegend heeft gebeurt het wonder (19-21).

In Jezus' handen vindt vermenigvuldiging plaats. Wij mogen Hem voor de wijze waarop Hij dit wil doen en hoe Hij situaties kan uitwerken. Het geldt zelfs moeilijke zaken als verdriet, onmacht en eenzaamheid. Op een nacht dat ik worstelde met de dood van onze toen 25-jaige zoon, bepaalde Gods Geest mij erbij dat ook dit aspect in Jezus hand gelegd kon worden, waardoor de wanhoop werd ingedamd. Sindsdien leer ik dit meer en meer 'beoefenen': heel bewust pijn en verdriet bij Hem brengen, Hem vertrouwend voor de uitwerking daarvan. Een vrucht mag ik beperkt nu al ervaren: een méér bewogen hart voor mensen met verdriet. Voor ouders die lijden, voor jongeren die vast kunnen lopen zoals onze Gideon, en geen uitweg meer zag. Voor de nood binnen de christelijke gemeenschap waarbij mensen vaak stik-eenzaam kunnen blijven. Maar ook de nood in de wereld waarbij mensen aan elkaar voorbij gaan en veel onrecht plaats vindt. De verkillig in onderlinge verhoudingen is enorm beklemmend.

Bewogenheid kan ons echter weer in beweging zetten, waar verdriet ons blijvend kan verlammen. Jezus' handen zijn het geheim. Het beperkte, zwakke, moeilijke en gebrokene kan door Hem omgevormd en gebruikt worden. De voorwaarde is echter dat we tot Hem komen en het heel bewust in Zijn handen leggen. In handen die willen zegenen, oprichten, herstellen en vermenigvuldigen.

Tegemoetkomende handen

Johannes 20:20, 26-29

De schets van Jezus' handen met de verse littekens is diepontroerend. Jezus toont Zijn handen. Hij zegt daarmee: vergeet niet dat Ik voor jou gestorven ben en opgestaan. Vergeet niet dat Ik weet wat lijden is, eenzaamheid, strijd, moeite en pijn. Ik onderging helse pijnen om te kunnen redden en behouden. Ik heb als de Opgestane de weg vrijgemaakt naar Mijn en jullie Vader.

Thomas kan het maar niet geloven... hij mag dan Jezus' handen aanraken en de littekens in Zijn zij en handen voelen! Jezus geeft daarbij Zijn vrede, vrede die het lijden en ons waarom overstijgt. *'Vrede zij u!' (19)*. Later zegt Hij het weer: *'Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u,' (21)*.

Ook in vers 26 lezen wij het: *'Vrede zij u.'* Jezus wil ons Zijn vrede geven zodat wij in Zijn Naam anderen tegemoet kunnen komen in hun angst en moeite. Zijn boodschap mag verkondigd worden in een houding van betrokkenheid en 'oversteken'. Jezus toonde Zijn handen en toonde daarmee Zijn bereidheid één van ons te worden en voor ons te sterven. Hij wilde de weg tot de Vader vrijmaken. Vanuit die bewogenheid en betrokkenheid mogen wij mensen bekend maken met Jezus' liefde, vergeving, herstel en vrede.

Dienende handen

Johannes 13:1-7

Jezus koos voor dienen en kon dienen omdat Hij wist wie Hij was en waarom Hij op aarde leefde. In vers 3 lezen wij: *'...stond Jezus, Die wist dat de Vader Hem alle dingen in handen gegeven had en dat Hij van God uitgegaan was en tot God heen ging, op van de maaltijd, legde Zijn kleren af, nam een linnen doek en deed die om Zijn middel. Daarna goot Hij water in de waskom en begon de voeten van de discipelen te wassen...'*

Jezus koos als Zoon van God voor dienen... Hij ervoer het niet als 'verlagen' want Hij wist wie Hij was (vers 3). Juist vanuit Zijn positie wilde Hij dienen en geeft de opdracht aan Zijn volgelingen om ook te willen dienen (13-17): als kinderen van God en als burgers van Zijn koninkrijk.

Wij kunnen alleen maar dienen wanneer wij ons zelf door onze Heer laten 'bedienen' en rein maken. In het nederig willen ontvangen van Hem leren wij in Zijn gezindheid te dienen en door te geven wat

wij ontvangen hebben: vergeving, nieuwe moed, hoop, liefde en vrede.

Een belangrijke vraag is dan ook: wil ik mij de voeten laten wassen, omdat ik in mijn dagelijkse wandel telkens weer vuile voeten krijg? En ben ik bereid anderen de voeten te wassen door ze te willen dienen, bemoedigen, opbouwen en zegenen? Wil ik echt gericht zijn op het belang en de behoefte van anderen? Wil ik samen met andere volgelingen van Jezus die gezindheid beoefenen?

Biddende handen

Johannes 17

In de Evangeliën lezen wij dat Jezus regelmatig tijd apart zette voor gebed. Hij bad voor nood om Hem heen, voor Zijn discipelen, voor Jeruzalem en het Joodse volk. Voor het kunnen volbrengen van Zijn opdracht die de hele wereld betrof (Johannes 3:16).

In Johannes 17 is een gebed opgeschreven dat Jezus uitsprak kort voor Zijn gevangenneming. Een hartstochtelijk gebed om bewaring van de mensen die zich aan Hem hadden toevertrouwd. Daarbij bidt Hij voor de mensen die op dat moment in Hem geloofden, maar ook voor de mensen die nog in Hem zouden gaan geloven. Hij bad dat zij vervuld zouden zijn en blijven van Gods liefde en dat ze toegewijd zouden blijven aan de waarheid van Gods Woord en aan onderlinge eenheid. Eenheid als teken van de gemeenschappelijke liefde voor één Heer, liefde die anderen op het oog heeft en goed doet. *'...opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt,'* (vers 21).

Jezus bidt voor ons, door de eeuwen heen. Ook nu. En Zijn biddende handen zijn erop gericht dat wij vol zullen zijn van Zijn liefde en bereid zijn deze te delen. Ook in de voorbede voor anderen. Wij mogen bidden in Zijn Naam, zodat Hij er kracht aan kan verlenen.

Gevende en delende handen

Johannes 14:15-18 en Openbaring 3:20

In Johannes 14 lezen wij over de Trooster die Jezus wil geven aan iedereen die Hem toebehoort. Jezus heeft voor de komst van deze Trooster gebeden en Hij kwam op de eerste pinksterdag : *'...opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,'* (vers 16).

Deze Geest maakt het mogelijk met Hem te communiceren in gebed en Zijn stem te horen wanneer we nadenken over Zijn Woord en Zijn wil voor ons leven.

In Openbaring 3:20 lezen wij dat Jezus met ons 'maaltijd wil houden'. Hij wil vriendschap en verbondenheid. Hij wil Zijn leven delen: Zijn liefde, waarheid, wijsheid, kracht, troost en nabijheid. Hij deelt brood, Hij breekt het en reikt het ons aan. Wij mogen ervan eten en erdoor worden opgebouwd en bekrachtigd.

Zijn gevende en delende handen vragen wel om een reactie: een verlangen om te willen ontvangen, om 'maaltijd te houden', om eerlijk ons innerlijk leven te delen zodat Hij er Zijn licht op kan schijnen. In Johannes 15:15 zegt Jezus: *'...maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb.'* Jezus wil Gods Woord aan ons openbaren. Nog steeds. Daarom klopt Hij aan de deur van ons hart en wil Hij binnengelaten worden. De maaltijd houden gaat daarna nog een stap verder: het is de bereidheid om Hem in alle aspecten van ons leven te betrekken. Om alles met Hem bespreekbaar te maken en met Hem te ontdekken wie de Vader is en wat Zijn verlangen voor ons leven is.

Zendende handen

Johannes 15:16 en 20:21

Jezus zegt: *'Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven...'* en in 20:21: *'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.'*

Jezus handen wezen altijd van Hemzelf af! Hij was gericht op de Vader en op Zijn opdracht. Hij zag mensen. Wanneer Hij ons zendt dan betekent het dat onze handen van onszelf moeten afwijzen. Gaat het ons werkelijk om de ander? Om het hart van de Vader die uit liefde Zijn Zoon gaf, een Zoon die bereid was te lijden en te sterven, maar die ook opstond uit de dood?

Wij mogen onszelf als gezonden mensen zien, waarbij wij mogen terugvallen op Jezus handen die blijven dragen en richting geven. Ook nu.

In Openbaring 1:17-18 lezen wij dat Jezus Zich aan Johannes openbaart als de Verheerlijkte, als de Koning, als de Eeuwige die nu en altijd bij ons wil zijn. Dat beeld is van groot belang en wordt ons in de Bijbel duidelijk voor ogen geschetst. Het is zo overweldigend, dat wij lezen: *En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: 'Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.'*

Jezus is als de Verheerlijkte zo overweldigend groot, dat Johannes *'als dood aan Zijn voeten'* ligt. Maar Jezus legde Zijn rechterhand op hem en zei: *'Wees niet bevreesd...'*

Jezus' nabijheid en handelen hoeft ons niet bevreesd te maken: Hij legt Zijn hand bij wijze van spreken op onze schouder en zegt: Wees niet bevreesd. Ook geeft Hij als de Eeuwige moed en toekomstperspectief door te zeggen: *'Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende...'*

Jezus' zendende handen zijn ook de handen van de verheerlijkte en eeuwige Zoon van God, degenen die Zijn opdracht op aarde volbracht. Die alles zal gaan voleindigen totdat de gehele aarde vol zal zijn van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. De drie-enig God wil Zijn heerlijkheid met ons delen. Met dat besef mogen we Hem vertegenwoordigen in deze wereld als mensen die gezonden en gezegend zijn, als mensen die mogen liefhebben, dienen, helen, herstellen en oprichten. Mensen die kiezen voor delen en door willen geven wat ze zelf ontvangen hebben.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Wanneer wij Psalm 139 lezen, dan komt de hand van God ook ter sprake. Een hand die ons van alle kanten wil beschermen en behoeden.
In hoeverre ervaren wij deze hand soms als een drukkende hand? Als een hand die streng, eisend en willekeurig is?
Of ervaren wij Zijn hand als een dragende hand, als een hand die nabij is en ons niet alleen laat te midden van momenten van strijd, moeite en verwarring?
De enige manier om deze hand van God als een dragende hand te ervaren is via de weg van overgave. Ook David zegt dit.
2. In Johannes 10 spreekt Jezus over deze hand van God en van Hem: een hand die ons thuis wil brengen en wil beschermen.